

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Τι να τὸ κάνεις, δὲν μπορούμε νὰ μιλοῦμε γιὰ μόδα γιὰ κουζίνα, οὔτε ἀκόμη ἔστω καὶ γιὰ κοινωνικά προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν τόπο μας καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρο, ὅταν στὸ πρῶτο πλάνο τῆς ζωῆς μας ἔχουμε θόμβες, πυροβολισμούς, μασκοφόρους, αἷμα ἀδελφικὸ χυμένο. Γι' αὐτὸ ἄς συγχωρέσουν οἱ ἀναγνώστριες τὸ ὅτι πρῶτη σκέψη, πρῶτη ἀγωνία, πρῶτο καρδιοκτύπι μας εἶναι αὐτὸς ὁ τόπος κι' ἡ μοίρα του, εἶναι τὸ τραγικὸ ἐρωτηματικὸ τοῦ μένει μετέωρο στὰ χεῖλη μας ἔδῳ καὶ τόσα χρόνια: «Ποῦ πᾶμε;»

Εἶδαμε προχθὲς στὴν ἔφημερίδα τὴ νεαρὴ χήρα τῆς Λάρνακας σκυμμένη πάνω ἀπὸ τὸ φέρετρο τοῦ ἀγαπημένου της, καὶ σπάραξε ἡ καρδιά μας. Ἀναλογισθήκαμε τὰ δυὸ μικρὰ ποὺ θ' ἀναζητοῦν τὸν πατέρα τους τώρα ποὺ εἶναι μικρὰ κι' ἀργότερα ποὺ θὰ μεγαλώσουν. Θὰ τὴν ρωτᾶνε; γιατί; γιατί μητέρα; Ἕλληνες ἐναντίο Ἑλλήνων; Γιατί;

Ἀναλογισθήκαμε τίς φοβερὲς συνέπειες ποὺ μπορεῖ νὰ φέρει τὸ πρῶτο αἷμα ποὺ χύθηκε ἂν δὲν φανοῦμε λογικοί. Εἶδαμε τὸ θάραθρο ὅπου μπορεῖ νὰ μᾶς κατρακυλήσει ὁ ἀδελφοκτόνος σπαραγμὸς. Κι' ἀνατριχιάσαμε...

Τόπαμε καὶ τὸ ξαναλέμε: Μόνο ἐμεῖς οἱ γυναῖκες, ποὺ φέρνουμε μέσα στὰ σπλάχνα μας τὴν ζωὴ μὲ πόνο καὶ δάκρυα, μόνο ἐμεῖς μπορούμε, νὰ ζήσουμε σ' ὅλη τῆς τῆς φρίκη τὴν τραγωδία ποὺ περνᾷ αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ τόπος μας.

Μόνο ἐμεῖς οἱ γυναῖκες μπορούμε νὰ νιώσουμε τὸν σπαραγμὸ τῆς μάνας ποὺ χάνει τὸ γιό της, τῆς συζύγου ποὺ χάνει τὸ στήριγμα τοῦ σπιτιοῦ της. Καὶ πιστεύω ὅτι ἐμεῖς, μὲ τὴν ἀδιαφιλονίκητη δύναμη ποὺ ἔχουμε μέσα στὴν οἰκογένεια μέσα στὴν κοινωρία υποσῶμε νὰ ἐμπροδίσουμε, νὰ ἀναχαιτίσουμε αὐτὴ τὴν παράφρονα τροπὴ ποὺ παίρνουν τὰ πράγματα μπροστὰ στὰ μάτια μας. Τὸ εἶπαμε καὶ τὸ ξαναλέμε, κι' ὄχι μόνο ἐμεῖς: Ἄν ἡ τύχη τοῦ κόσμου ἦταν σὲ γυναικεῖα χεῖρια, ἴσως πολλὲς καταστροφὲς θ' ἀποτρέπονταν.

Πιστεύω πὸς πολλὰ μπορούμε νὰ κάνουμε ἔστω κι' ἂν δὲν εἶναι ἄμεσα στὰ χεῖρια μας ἡ τύχη τοῦ τόπου. Πολλὰ μπορούμε νὰ κάνουμε γιὰ νὰ κατευνάσουμε τὰ πνεύματα, γιὰ νὰ ἐπιβάλλουμε τὴ λογικὴ, καὶ τὴ σύνεσιν στὰ παιδιὰ σ' ἀδέλφια, στοὺς ἀντρες μας. Γιὰ νὰ μὴν ἀντικούσουν τὰ μάτια μας κι' ἄλλες μυυροφόρες νὰ σκίζουν πᾶνω ἀπὸ τὰ φέρετρα τῶν ἀκριβῶν τους, γιὰ νὰ μὴ ματώσουν κι' ἄλλα χεῖρια μὲ αἷμα ἀδελφικό.

ΓΛΑΥΚΗ